

[Aksel Larsen.]

Gaderne, at sove under Broerne og at stjæle Brød.“

De Efterretninger, der kommer frem i Pressen om, hvordan der sælges Nertzpelse til 25 000 Kr. kontant, eller de halve og hele Sider, som de borgerlige Blade med passende Mellemrum bringer med gode Raad om, hvorledes man opbevarer store Kvanta Smør, saa det ikke bliver harskt, hvordan man skal passe paa, at de saltede og røgede Varer ikke bliver fordærvet o. s. v., viser tilstrækkelig tydeligt, at der er nogle, der ikke er mindrebemidlede, og at der er nogle, som har sikret sig. Det faar man jo bekræftet, hvis man kigger paa Bevægelserne i Børskurserne, og det faar man ogsaa bekræftet, hvis man ser paa, hvordan det gaar med Indtægterne for en bestemt Befolkningsgruppe: Landbruget, eller mere korrekt sagt: det store Landbrug.

Jeg har talt om det før. Det er af Arbejdernes Erhvervsraad paa Grundlag af officielt Materiale aldeles uimodsagt blevet dokumenteret, at inden den sidste Stigning i Smør- og Mælkepriserne var Landbrugets Indtægter som Følge af Lovgivningen, som Følge af den økonomiske Udvikling, der er sket under denne Regering siden Krigens Udbrud, vokset med 450 Mill. Kr. aarlig. Dertil kommer saa 60—70 Mill. Kr., som Mælke- og Smørpriseres Stigning maa antages at have givet.

Jeg har draget disse Tal frem før, og der blev da indvendt mod mig, at det var forkert at fremstille det, som om hele Landbruget var blevet bedre stillet, for Husmændene havde det ikke saa godt. Det ved jeg udmærket vel. Derfor pointerer jeg altid, naar jeg taler om noget saadant, at det er det store Landbrug, der har tjent Pengene. Det er ganske klart, at Husmandsbruget er blevet daarligere stillet under Krigens som Helhed, men navnlig i det sidste halve Aar. Og at Husmandsbruget er blevet daarligere stillet, skyldes dels Produktionsindskrænkningen som i særlig Grad har ramt Husmandsbrugets Produktion, dels og navnlig skyldes det de kolossalt stigende Priser paa Korn og Foderstoffer.

Vi fik for nogen Tid siden, den 16. Oktober, gennem et Radioforedrag af Professor O. H. Larsen noget at vide om Landbrugets Driftsresultat i Regnskabsaaret 1939—40. Det viser sig, at i dette Regnskabsaar er der en Fremgang i det, man kalder Landbrugets Forrentningsprocent — eller Nettoudbyttet — fra 4,5 pCt. Aaret forud til 5,1 pCt. i 1939—40. Men det er Gennemsnitsprocenten, og det viser sig, at Hus-

mandsbruget ligger helt nede paa 3,8 pCt., medens de store Ejendomme ligger oppe paa 6,4 pCt. Siden den Tid har vi faaet Kornordningen og de høje Kornpriser. Det er klart, at det er meget værre for Husmændene nu, medens det store Landbrug henter fantastiske Pengesummer hjem, uden derfor at være tilfreds og uden derfor at være villig til at betale sine Arbejdere en bare nogenlunde rimelig Løn.

Det er altsaa den økonomiske og sociale Udvikling paa et Tidspunkt, hvor vi er ved at gaa ind i Vinteren og det aabenbart bliver knappere med Levnedsmidler, hvor der skal bruges Brændsel til at fyre med og man skal have Tøj at tage paa sig, og hvor man nok maa spørge: Hvordan skal det gaa de fattige i denne Vinter?

Man ynder fra Regeringspartierne Side, naar man bliver afkrævet en nærmere Forklaring paa, hvad der skal forstaas med de mystiske Ord „9. April er Skyld i det hele“, at give den Forklaring, at derved skal bl. a. forstaas, at vi er blevet afskaaret fra Varetilførsler fra den Del af Verden, hvor vi før fik dem. Det er naturligvis rigtigt, men det fritager ikke en for Ansvar, hvis man tidligere havde haft Muligheder for at forberede sig paa den Eventualitet, og det havde man. Det fritager heller ikke en for Ansvar, hvis man ikke efter den 9. April har gjort alt, hvad gøres kunde, for at skaffe Erstatninger for de udeblevne Varetilførsler. Det er mit Indtryk, at man ikke har gjort, hvad man kunde, men det er jo ikke mig, det er Regeringen, der ligger paa Dokumenterne, og jeg maa derfor anmode Regeringen om at give os Oplysninger om, hvordan det gaar med Samhandelen med Udlandet, med de forskellige Handelsforhandlinger, og hvordan Resultaterne er.

Jeg vilde finde det naturligt og sundt, om man brugte den Fremgangsmaade, naar der har været sendt ikke een, men hele to Ministre udenlands for at forhandle om en Handelstraktat, og de saa er kommet hjem, og Traktaten er sluttet, at man saa giver Beretning til Rigsdagen om, hvad de har oplevet, hvad for en Traktat de har med hjem, og hvordan den virker. Jeg vil finde, at denne Fremgangsmaade er mere rigtig end de to Fremgangsmaader, man har brugt.

De to Fremgangsmaader, man har brugt, bestaar nemlig deri, at forskellige ærede Medlemmer af dette høje Ting, deriblandt det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen, i strengt lukkede Møder giver fuldkommen forvrængede Forklaringer paa, hvad der er sket under den Rejse, og dernæst, at den ene af de to Ministre synlig